

Vår dato
23.03.2011

Vår referanse
2009/02566-18

Vår saksbehandler
Anna B. Jørgensen/33 34 40 72

Deres dato
21.12.2010

Deres referanse

Kulturdepartement
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Høring - Kriterier for regionale filmsentre

Viser til brev datert 21.12.2010 angående Høring – kriterier for regionale filmsentra.

Vestfold fylkeskommune i samarbeid med Akershus, Buskerud og Østfold fylkeskommuner er i ferd med å etablere et felles regionalt filmsenter og imøteser Kulturdepartementets arbeid med å lage tydelige og forutsigbare kriterier for tildeling av statlige midler til filmsentrene i Norge.

Siden det fire - fylker regionale filmsenteret enda ikke er formelt etablert, velger Vestfold fylkeskommune å gi sitt eget høringssvar, men viser til samarbeidet med de ovennevnte fylkeskommunene som står samlet om innspillene til høringen.

Vi merker oss at det i høringsbrevet brukes både distriktpolitiske og filmpolitiske argumenter. Disse står delvis i motsetning til hverandre. Med bakgrunn i St.meld. nr.22 (2006- 2007) "Veiviseren - for det norske filmfløtet" forstår vi det slik at nasjonale og regionale ordninger skal utfylle og støtte opp under hverandre for å nå de overordnede målene på filmområdet. Den regionale filmpolitikken skal bidra til et mangfold i norsk filmproduksjon. Dette står i motsetning til utsagnet om at det ikke er et ønske å styrke bransjen i sentrale strøk. På den ene side hevdes det at Vestfold skal være en del av den regionale filmpolitikken, på den andre siden får vi lav uttelling fordi vi blir regnet som sentrale strøk.

Fra Vestfold fylkeskommune side ønsker vi å kommentere:

1. Det foreslås en modell med to ulike sett av kriterier:

- grunnfinansieringen skal baseres på folketall og vil utgjøre 60 % av tildelingen til regionale filmsentre.
- resterende tildeling skal baseres på kvalitet hvor det foreslås egne kriterier.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget om å ha en slik modell fordi en del av tildelingen vil være forutsigbar fra år til år.

2. Fordelingsnøkkelen vektet innbyggertallet i de tre nordnorske fylkene med 2, og innbyggertallet for vårt filmsenter (Akershus, Buskerud, Vestfold og Østfold) med 0,5. Innbyggertall knyttet til alle de andre regionale filmsentrene vektet ikke.

Etter vår mening virker denne fordelingsnøkkelen tilfeldig og lite gjennomtenkt. Den tar ikke hensyn til at deler av fylkene på Østlandet også har utfordringer som lavt folketall og lav sentralitet. Dette er viktige kriterier ved annen distriktpolitisk fordeling. Noen av fylkeskommunene i det fire - fylkers regionale filmsenteret, Buskerud og Østfold, har kommuner som ut fra ett sett kriterier får tilgang til distriktpolitiske virkemidler og støtteordninger som "kompensasjon" for blant annet lavt folketall/folketalssnedgang og lite sentral beliggenhet.

Vi stiller også spørsmål om hvorfor vektingen er differensiert for de fire fylkene (Akershus, Buskerud, Vestfold og Østfold) sammenlignet med resten av Østlandet. Flere andre fylker vil ha samme avstand/nærhet til Oslo, og har en tilsvarende situasjon når det gjelder kommuner i distriktpolitisk virkemiddelområde. Dette virker urimelig sett i lys av at utfordringene er sammenlignbare. Fylkeskommunenes politikk og virkemidler skal omfatte hele fylket, ikke bare områdene som grenser mot Oslo.

3. Under punktet om vektet folketallsfordeling heter det: "Det er ikke et mål for den regionale filmpolitikken å styrke bransjen i sentrale strøk".

Vi mener at St.meld. nr.22 (2006-2007) "Veiviseren - for det norske filmløftet" legger opp til en klar ansvarsfordeling mellom regionene og det nasjonale nivået. Oppgavene som regionale filmsentre skal ivareta er:

- å bygge opp talenter regionalt
- utvikle en regional bransje
- øke interessen for filmkultur lokalt
- ha en viktig funksjon for barn og unge
- formidle statlige utviklingsmidler til kort- og dokumentarfilm.

Den nasjonale filmpolitikken skal gjelde for hele landet, og dette må også omfatte Østlandet. Virkemidlene er blant annet støtte til produksjon av kort- og dokumentarfilm, kompetansehevende tiltak og tiltak for barn og unge. Dette er midler som kun kanaliseres via regionale filmsentre. Slik vi ser det må filmbransjen på Østlandet ha samme mulighet til å søke og motta denne typen midler. Selv om bransjen på Østlandet fysisk befinner seg nærmere Norsk filminstitutt (NFI) enn resten av landet betyr det ikke at bransjen i dette området er bedre kvalifisert for å oppfylle nasjonale kvalitetskrav.

Deler av bransjen på Østlandet vil i like stor grad ha behov for kompetansehevende tiltak og utvikling som deler av bransjen i andre regioner i Norge for å komme i posisjon til å benytte NFI's støtteordninger.

Spesielt når det gjelder innsatsen med å få fram nye talenter er dette et arbeid som må starte lokalt. Dette vil i like stor grad gjelde på Østlandet som i resten av Norge.

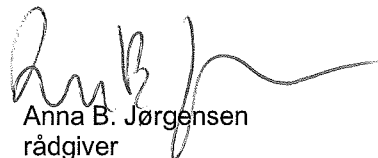
4. Når det gjelder det sentrale Østlandet har denne regionen en større andel innbyggere med innvandrerbakgrunn enn resten av landet. Skal norsk film gjenspeile at vi lever i et sammensatt samfunn vil det være viktig å få fram historier fra denne delen av Norge.

Undersøkelser viser at arbeidstakere med innvandrerbakgrunn er underrepresentert i filmbransjen (dette gjelder forøvrig hele kultur- og mediefeltet). Sett i lys av dette bør kanskje de regionale filmsentrene på Østlandet gis et særlig ansvar her.

Med disse punktene som bakgrunn mener vi at Kulturdepartementet må komme fram til en mer balansert og rettferdig fordelingsnøkkel/vektning.

Når det gjelder fordelingen som foreslås etter kvalitetsvurdering har vi ingen kommentarer til høringen. Vi vil i tillegg foreslå at tiltak som stimulerer til og synliggjør historier fra det flerkulturelle Norge bør være med.

Med hilsen

Arild Moen
kulturdirektør

Anna B. Jørgensen
rådgiver